

Nr 139.

Av herr Nilsson, Nils Anton, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till förordning om automobils katt m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 199 med förslag till förordning om automobils katt utgår Kungl. Maj:t ifrån, att det huvudsakliga skälet för tillgripandet av denna katt är automobilsamfärdselns vägförslitande moment. Skattemedlen äro även föreslagna till fördelning och användning i enlighet härmed, nämligen dels för städernas gatuunderhåll och dels för landsbygdens underhåll och nyanläggning av vägar.

Departementschefen framhåller, att man, vad storleken av en å själva automobilen lagd katt beträffar, måste gå fram med ganska stor försiktighet, så att skatten ej blir alltför tung och därigenom kommer att verka hämmande på bilismens utveckling. Vi anse oss knappast kunna nog starkt stryka under detta uttalande. Då den fasta skatten för t. ex. en vanlig Fordbil med en vikt av 650 kg. går till 56 kronor, så anse vi, att man kommit för högt. Det torde utan tvivel vara riktigast, att ringslitaget såsom det enda verkliga måttet på den åverkan, bilen gör på vägarna, får bära huvudparten av den för bilen utgående skatten. Ringskatten skulle för en Fordbil, under förutsättning att bilen sliter en omgång ringar per år, enligt föreslagna kronor 1: 50 per kg., uppgå till kronor 31: 80. Det förefaller onekligen vara en väl låg siffra jämförd med den fasta skatten å samma bil. För en bil av denna storlek och dessa ringdimensioner skulle alltså sammanlagda skatten gå till i runt tal kronor 88: —. Men om bilen köres mycket mindre, vi kunna säga hälften mindre, skulle skatten icke komma att avsevärt minskas. Vi anse därför, att det vore viktigare att minska den å automobilen lagda skatten och öka gummiringsskatten. En sådan anordning skulle

för staten medföra den fördelen, att med bilernas flitigare användning skatteintäkten skulle ökas starkare. Det lär nämligen vara så, att man köper bil och föresätter sig att begagna den sparsamt, men sedan man väl fått den, finner man det fördelaktigt att använda den litet oftare och den blir snart det dagliga fortskaffningsmedlet. Vi tro, att man med en skatt av kronor 5: — för varje påbörjat tal av 100 kg. och en skatt å automobilringar av kronor 2: 40 per kg. skulle till sin verkan komma rättvisan närmare än de av Kungl. Maj:t föreslagna skattesatserna.

För lastautomobiler eller automobilomnibussar med massiva gummiringar torde emellertid en så lagd gummiringsskatt bliva alltför dryg. Dessa båda slag av biler användas nämligen uteslutande för nyttans skull och äro därtill ett transportmedel, vartill järnvägarna vid uppgörande av biljett- och frakttariffer måste taga viss hänsyn. Vi anse därför att en gummiringsskatt av kronor 1: 50 per kg. är lämplig för dessa slag av bilar. På grund av vad vi sålunda anfört tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 5 § i »Förslag till förordning om automobilskatt», att i fjärde stycket »åtta kronor» utbytes mot »fem kronor»,

samt följande ändring i 1 § i »Förslag till förordning om särskild skatt å automobilringar»:

»För följande kautschuksarbeten, som till riket införas, utan att tullfrihet enligt särskilda bestämmelser därför åtnjutes eller som inom riket tillverkas, skall i den ordning nedan stadgas erläggas skatt av, för yttergummi eller delar därtill för luftringar till automobiler (även motorcyklar) två kronor 40 öre och för massiva automobilhjulringar (även i längder) en krona 50 öre för varje helt kilogram. I — — — automobilgummiringar.»

Stockholm den 31 mars 1922.

Nils Ant. Nilsson.